

Naročnina mesečno
25 Din, za inozem-
stvo 40 Din — no-
deljska izdaja ce-
loletno 96 Din, za
inozemstvo 120 Din

Uredništvo je v
Kopitarjevi ul. 6/III

SLOVENE

Ček. račun: Ljub-
ljana št. 10.650 in
10.349 za inzerate;
Sarajevo št. 7563,
Zagreb št. 39.011,
Praga-Dunaj 24.797

Uprava: Kopitar-
jeva 6, telefon 2992

Telefoni uredništva: dnevna služba 2050 — nočna 2996, 2994 in 2050

Izhaja vsak dan s jutraj, razen ponedeljka in dneva po prazniku

„Abesinija je - odpravljena“

Abesinija je odpravljena. S temi tremi besedami je šla te dni po vsem svetu vest o obravnavi abesinske žaloigre pred sodniki Zveze narodov, pred istimi sodniki, ki so pred malo več kakor 8 meseci svoji sootvarišči obljubljali, da je ne bodo prepustili nasilstvu, ki so ga sami označili kot krivičnega. Pregnani vladar še pred nekoliko meseci neodvisne abesinske države je osebno prišel v Ženevo kot duh mrtvega, ki prihaja izpraševati obteženo vest onih, ki so ga spravili ob življenje. Bržkone je bilo prisotnim državljenikom osebno vseeno, da je bil v njihovi središčni izdani vladar izdane države, ali da bi ga sploh ne bilo med nje, toda svetovna javnost, ki jo tvorijo milijoni in milijoni priprostitih nepokvarjenih človeških bitij, si je to sliko, patetično v najvišjem pomenu besede, drugače vtisnita v svoje srca, in ta slika bo tista, ki bo šla v zgodovino in o kateri bodo govorili poznejši rodovi, ko bodo ocenjevali moralo naše dobe. Imena državnikov, ki so zakrivila to dejanje, pri katerem je čisto posrta pomena, ali gre za Abesinijo ali katerokoli drugo, neoblegeno, slabotno državo, ki jo je napadla ta ali ona kulturna velsila, bodo kmalu pozabljena, a morda bo ostal na spominu naše dobe, morda na civilizaciji našega časa. In ta morda, s katerim smo obrozgali ustanovo, ki naj bi bila najvišji dosegljivi ideal pravičnosti, se imenuje — laž. Treba bi bilo peresa velikega pesnika in čopiča velikega umetnika, da bi ovekovečil to žaloigro, v osredju katere stoji zbor držav, ki jih njihova kulturnost ni ovirala, da so se snedle besede manj kulturni državi, ker je tako zahtevala samogolnost.

Pregnani vladar zlomljene afriške države — ki bi pa lahko bila katerakoli druga država, ker ime Abesinija pri tem ne igra nobene vloge — je sam z blestečo bistroumnostjo ob priliki svojega govora z ženevske tribune izpovedal, da nje ne bo nihče varal, da je dognal osnovo laži, katere žrtev je postal on in njegova država: »Ni res, da ni bilo mogoče zaustaviti napadalca, ker ga sploh hoteli niste!« je dejal in njegove besede, ki so prišle baje iz »polbarbarskih ust«, so zamolklo odjeknile po dvorani, kjer so sedeli sami izbrani predstavniki sodobne civilizacije, ki so morali pod očitkom črnega afriškega poglavarja nemo kloniti glave, ker je govoril — resnico. Te besede so strašne, a hvala Bogu, da so bile izgovorjene! Velike države, ki zaradi svoje lastne moči ali zaradi svoje zemljepisne lege Zveze narodov in njene pomoči ne potrebujejo, bodo lažje šle mimo njih. Toda male in srednje države, ki je njihova samostojnost neprestano v nevarnosti in ki so se predale utvarji, da imajo v Zvezi narodov zanesljivo oporo, si jih bodo zapomnile. Odnale so z enim mahom vso megle besednih obljub, ki jim je zakrivala prepade, ki pred njimi zijo. Gorje onim, ki druge zaščite nimajo, kot grmade papirja, popisane z govori pri Zvezi narodov in obljubami, nakopičenimi pod njeno streho!

Ne vdaemo se morebiti kakšnemu patetičnemu prefravanju, ki nam jemlje trezen vid. Ravno te dni je izšla v reviji Carnegieve ustanove v Parizu »L'Esprit International« dolga razprava Stefana Osuskega, sedaj že 17 let predstavnika češkoslovaške republike v Parizu in ravno tako dolgo njenega zastopnika pri Zvezi narodov, ki so mu boji malih držav za obstoj ob blizu znani, ker so mu ob blizu poznane tudi vsakdanje nevarnosti, ki jih ogrožajo, o naukih, ki jih je treba potegniti iz abesinske žaloigre. Ta veliki poznavatelj vrtil in slabosti Zveze narodov, ta dolgoletni trgovski zagovornik Zveze narodov zaradi njenih redkih vrtil, ki odtehtajo njene številne slabosti, se je v omenjenem članku iskreno razpisal o Zvezi narodov in reformah, ki so postale nujne. Jedro svoje razprave je mojsrsko izklesal v naslednjem stavku:

»Ako Zveza narodov ni preprečila izbruha italijansko-abesinske vojne, oziroma vojne, potem, ko je že izbruhnila, ni zaustavila, ne smemo trditi, da ji pakt Zveze narodov ni dal za to potrebnih sredstev, marveč se teh sredstev člani niso hoteli posluževati in so se obdali s tolikimi pogoji in pridržki, da so prišli izrecno navzkriž z obveznostmi, zapisanimi v paktu, kakor tudi s spori, ki bi jih bilo treba reševati.« Z drugimi besedami in lepše povedano, je Osuskiava obsodba istovetna z odkritosrčno brutalnimi besedami, ki jih je članom Zveze narodov vrzel v obraz abesinski neguš. Ne gre torej krivizirati pakta Zveze narodov, ki je dober, ki vsebuje vsa sredstva, da se sleherni državi izdatno in zanesljivo pomaga, da se ubrani pred vsakim napadom na svojo neodvisnost, marveč je treba, kadar se govori o reformi Zveze narodov, izprašati vest posameznim državam-članicam. Ali naj se obnašamo, kakor otroci, ki se je vrezal v prst ter potem vrže nož stran in ga tepta z nogami? Nož je bil dober, le otrokova roka ga ni znala pravilno uporabljati. Pakt Zveze narodov je dober, le člani Zveze ga niso hoteli pravilno izvajati, zato ne, pravi Osuski, »ker države še vedno nimajo oči uprtih v veliki svet, sredi katerega živijo, niti ne vidijo onega, v katerem se je rodila strašna svetovna vojna, marveč vidijo vseposod le svoj lasten navidezen samogoljen interes!« Pod takšnimi pogoji Zveza narodov ne more delovati in ne more v nobenem poravnalnem sporu uspeti. Zveza narodov, ki naj bi imela svojo lastno mednarodno politiko, slonečo na večnih načelih pravičnosti in morale, ki naj bi bila nekako duša mednarodnega sožitja, duša, ki je očistena vseh sebičnih gonov posameznih držav, je postala govorniški puli, od koder so padale v svilo ovite besede o visokih idealih, toda teh svojih idealov ni mogla nikjer uveljaviti, ker je manjkalo odkritosrčnih namenov, trdne volje in vere v principe. Vsaka politika, naj bo narodna ali mednarodna, se mora naslanjati na gotova načela. Če teh načel nima, potem se ne imenuje več politika, marveč semovolja. Dokler članice Zveze narodov uporabljajo njen pakt vsaka le za nasičenje svojih lastnih potreb in interesov, o kakšni politiki Zveze narodov na osnovi kakršnih trdnih načel ne more biti govora in žaloigre, kot je bila abesinska, so naravne posledice takšnega stanja. To in nič drugega ni ugotovil »polbarbarski« neguš na razvalinah svojega cesarstva.

Ker pa moramo mi, ki pripadamo srednjim

Na obronkih zveze narodov

Papen — Schuschnigg

„Modus vivendi“ med Avstrijo in Nemčijo, da se omogoči sodelovanje med Italijo in Nemčijo

Dunaj, 3. julija. b. Ze dalje časa se širijo po Dunaju vesti, da se avstrijski zvezni koncler dr. Schuschnigg in nemški poslanik baron Papen pogajata za sklenitev neke začasne pogodbe — modus vivendi — ki bi omogočila, da obstoječa napetost med obema sosednjima državama poneha in da se ustvarijo nekoliko bolj znosni odnosi. Avstrija predvsem težko prenaša negotovost na svoji nemški meji, od koder nikoli ni varna pred alarmanimi vestmi, ki govorijo o zbiranju nemških čet ter o možnosti nenadnega vpada. Avstrija želi tudi napraviti konec silni propagandi, ki pljuska čez mejo in vznemirja avstrijsko prebivalstvo, ter do toku propagandnega denarja, s katerim vzdržujejo avstrijski hitlerjevci svojo propagandno delo v mejah Avstrije.

Zdi se, da je obisk italijanskega letalskega ministra generala Valle v Berlinu, kamor je prinesel poleg predloga za sklenitev letalskega pakta med Italijo in Nemčijo tudi predloge za poravnava napetosti med Avstrijo in Nemčijo, mnogo pripomogel k razvoju imenovanih pogajanj med konclerjem in nemškim poslanikom. V istem smislu se je prizadeval tudi nemški veleposlanik v Rimu von Hassel, ki se že leto dni trudi, da bi prepričal svojo vladu v Berlinu, da je treba avstrijsko vprašanje vsaj začasno odstaviti z dnevnega reda, ker dela napotje velikemu cilju zblizanja Nemčije in Italije. Von Hasselova zamisel je, da je to zblizanje neobhodno potrebno tako za Italijo, kakor posebno za Nemčijo, ki ji primanjkuje prijateljev. Nemčija mora biti pripravljena, da nekaj tudi žrtvuje, da do tega vsestranskega političnega sodelovanja tudi pride.

O obsegu pogajanj med Avstrijo in Nemčijo ni

mного znanega. Gotovo pa je, da se niso dotaknili habsburškega vprašanja, to pa iz razloga, ker bi tega Nemčija ne dovolila. Obnova habsburške dinastije pomeni v nemških očeh končno veljavno ugotovitev avstrijske samostojnosti, česar sedanja hitlerjevska Nemčija ne bo priznala. Nemška vlada je kategorično proti Habsburžanom, nič manj odločno, kot države Male zveze, čeprav ima pri tem svoje lastne razloge. Valed tega je bilo to trnjevo vprašanje izločeno iz spiska vprašanj, ki sta jih oba državnika obravnavala. Razgovori so se omejili bolj na druge neposredne težave, ki ovirajo odnose dobre sosesčine in ki bi se dale odstraniti vsaj za neko dobo let. Tako sta se oba državnika razgovarjala, kot zatrujejo v tukajšnjih inozemskih diplomatskih in časnikarskih krogih, o možnosti obnove popolne turistične svobode pri prehodu iz ene države v drugo, nadalje o ukinitvi propagande, ki zastruplja javno mišljenje pri obeh nemških narodih, končno pa tudi za možnost nekega vidnega jamstva, s katerim bi Nemčija javno izpovedala, da nikakor ne želi kršiti avstrijske neodvisnosti. Slednje je menda precej težavno, ker je Nemčija sicer voljna obljubiti za dobo 10 let, kot je to storila pri Poljski, da ne bo Avstrije napadla, ne more pa pristati na to, da ne bi vzela na znanje dejstva, če bi se Avsarija sama od sebe spremenila v državo, kjer bi imeli oblast avstrijski somišljeniki narodnega socializma. Na drugi strani pa tudi avstrijska vlada ni zadovoljna s časovno omejenim jamstvom svoje varnosti ne nemški meji, češ, da ji obljuba nikakor ne jemlje negotovosti, pod katero toliko trpi.

Obojestranskemu prizadevanju, da se razbota nemško-avstrijska meja vendar le nekoliko po-

miri, kakor tudi višjim interesom evropske politike, ka baje zahtevajo sodelovanje med Nemčijo in Italijo, pa se bo, tako se izražajo optimisti, le posrečilo, da pride vsaj do površnega sporazuma. V okolici dr. Schuschnigga so popolnoma molčeči, medtem ko v okolici nemškega poslanika izjavljajo, da je upanje na izboljšanje odnosov upravičeno, ker da je bil Papen poslan na Dunaj z izrecnim poveljem nemškega državnega kanclerja, da na vsak način najde osnove za sporazum. Kakšen naj bo sporazum, se sprašujejo. Sporazum velikega imalega psa, ali sporazum med volkom in jagnjetom, ki ga je volk požrl?

Važna pogodba med Jugoslavijo in Avstrijo

Belgrad, 3. julija. AA. Predsednik ministrskega sveta in zunanji minister dr. Milan Stojadinović je danes popoldne sprejel v svojem kabinetu avstrijskega poslanika dr. Schmidta. Pri tej priliki sta podpisala pogodbo med našo in avstrijsko vlado o postavitvi telefonskega kabla med Valdom in Avstrijo in Mariborom, Zagrebom, in Belgradom. Pogoda zaključuje dolga pogajanja med našo in avstrijsko pošto upravo od leta 1927 dalje, ko se je naša uprava obvezala, da bo podaljšala avstrijski kabel, ki so ga instalirali leta 1928. Obenem z instalacijo novega kabla je treba računati tudi s povečanjem prometa, tako, da bosta med Belgradom in Valdom postavljeni še dve visoko frekvenčni zvezi. Zavedna dela se bodo začela še takom letošnjega leta.

Pogreb Abesinije v Ženevi

Ras Nasibu prosi za denar Anglija umakne brodovje iz Sredozemlja Konec sankcij 10. julija

Ženeva, 3. jul. c. Danes dopoldne in popoldne sta se odločili najbrž zadnji seji izrednega zasedanja Zveze narodov. Dopoldne je predsednik van Zeeland najprej sporočil, da je bil izvoljen odbor, ki bo sestavil resolucijo, ki bo nato sprejeta kot sklep trenutnega izrednega zasedanja.

Nato so dopoldne zaporedoma vsi govorili v dosedanjem smislu. To so bili predvsem portugalski zunanji minister Monteiro, španski zunanji minister Barea, ekvatorski delegat, norveški delegat, nazadnje pa je na dopoldanski seji govoril francoski zunanji minister Yon Delbos. V svojem govoru se je slednji predvsem dotaknil vprašanja reforme pakta ZN in navajal naslednje:

Delbosov govor

Hotel bi iz naše dosedanje debate potegniti splošna načela za naše delo v bodoče. To delo mora iti le počasi, ker svet ne more sprejeti takoj iz nadvladne sile ven nadvlado miru. Zveza narodov je doživela neuspeh ter sredstva pakta ZN in pakt ZN nikdar ni bil popolnoma izvajan. Toda krijava za to ne leži na ZN.

Francija izključuje v naprej vsako možnost, ki bi hotela spremeniti pakt ZN. Francija hoče samo to, da se mora pakt ZN ojačiti. Podpirati se mora znatnej obsestvenosti Zveze narodov. Francija ne zaupa v reformo ZN, ki bi šla mimo besede pakta ZN. Zato francoska delegacija ne bo predložila nobenih amandementov. Francija trdno upa, da bo septembarsko zasedanje ZN lahko kaj praktičnega sklenilo v tej smeri.

Francijo predvsem skrbi izpolnitev organizacije dveh najvažnejših členov pakta ZN. To je čl. 2, ki govori o soglasnosti in čl. 16, ki govori o sredstvih, ki naj preprečijo oborožene konflikte. Pri čl. 2 se mora režim soglasnosti spremeniti tako, da ne bo mogel tisti, ki hoče motiti mir, onemogočiti sklepov proti sebi. Čl. 16 pa moramo izpolniti tako, da bomo dvignili zaupanje vanj. Francoska delegacija zato predlaga vsem članicam ZN, da naj do 15. avgusta sporoče, kaj žele, da se v paktu ZN ojači oziroma podčrta. Pri ZN bi nato poseben odbor septembarskemu zasedanju predložil skupno poročilo vseh članov ZN o tako zvanih spremembah, ki naj ojačijo Zvezo

in malim državam, ki vsaka sama zase v brez-moralnem ozračju sodobne kulture nimajo sredstev, da se čutijo varne pred napadi, živeti, ne smemo ostati samo pri gornjih ugovorih. Za abesinskega cesarja so prišli nauki prepozno. Za nas ostane ne smejo. Zato se tudi ne bomo zaganjali v besedilo pakta Zveze narodov, ki je dobro in je lahko tudi učinkovito, marveč bomo zahtevali, da se najdejo načini, kako sleherni članice Zveze narodov prisiliti tudi z noiskrajnejšimi sredstvi, da se ukloni obveznostim, ki jih je v paktu sprejela. Ker pa nam izkušnje pravijo, da je to delo tako rekoč Sisifovo z ozirom na nizko etično raven sodobne kulture, si bomo, srednji in mali narodi, morali poleg zaslonbe takšne Zveze narodov poiskati pač še druge opore, na katere bomo oslonili svoje narodne in državne samostojnosti. Abesinski neguš torej ni govoril oltuhim usesom.

narodov. Šele nato bi se lahko izglasovala resolucija, ki bi se morda lahko sprejela kot dodatek k paktu ZN.

Po govoru Yvona Delbosa je abesinska delegacija predložila dve resoluciji, ki naj bi jih sprejelo izredno zasedanje Zveze narodov. Resoluciji se glasita:

Neguš prosi za denar

»Po nalogu svojega vladarja sem pravkar izročil tajništvu Zveze narodov dva predloga abesinske vlade, ki je članica Zveze narodov. Istočasno sem prosil tudi predsednika Zveze narodov van Zeelanda, naj prav tako obvesti vse članice Zveze narodov, kakor je to storil s italijansko spomenico o obeh predlogih abesinske vlade, ki naj jih stavi potem na glasovanje. Ta dva predloga sta:

1. Abesinska vlada predlaga vsem članicam Zveze narodov, naj svačeno obljubijo, da v nobenem primeru ne bodo priznale nasilne zasedbe in vtelesenja Abesinije v italijansko cesarstvo.

2. Abesinska vlada kot članica Zveze narodov, ki je postala žrtev neopravičenega in neizvaganega napada, prosi vse članice Zveze narodov na podlagi čl. 10 in 16 pakta Zveze narodov, da se odobri mednarodno posejilo v višini 10 milij. funtov, da bi mogla nadaljevati borbo za svojo osvoboditev ter braniti svojo politično neodvisnost.

Na popoldanski seji je govorilo še pet govornikov. Med njimi je bil poseben ganljiv govor predsednice švedske delegacije, ki je v imenu vsega žensstva opozorila državnike na njihovo človečansko nalogo.

Ob 17 popoldne je bila splošna debata izrednega zasedanja ZN zaključena. Predsedstvo ZN je že dobilo besedilo resolucije, ki bo jutri predložena na sklepni seji. V tej resoluciji se pravi:

Izredna skupščina ZN se je sestala na zahtevo argentinske vlade, da bi razpravljala o aneksiji Abesinije in o sankcijah. Izredna skupščina ugotavlja, da okolnosti zahtevajo, da se podčrta splošna potreba izvajanja pakta ZN, glede priznanja izvršenih dejstev pa se ZN naslanja na resolucijo, ki je bila podpisana med južnoameriškimi državami 3. avgusta 1932. Izredno zasedanje ZN poudarja, da dosedanje izvajanje pakta ZN zahteva, da naj vse delegacije proučijo, kako naj se pakt ZN ojači. Svoje ugotovitve naj nato sporoče ZN, ki bo o njih razpravljala. Koordinacijski odbor je proučil ves položaj (glede sankcij) in nasvetoval vladam, da naj same zavzamejo čimprej lastno etališče.

Abesinska vlada v Gori

Abesinska delegacija je še zvečer obvestila predsedstvo Zveze narodov, da je bila v mestu Gore sestavljena abesinska vlada, ki ji predseduje predsednik bivšega abesinskega senata. Ras Imru pa je dobil navodila, da naj organizira novo abesinsko armado.

Angleški umik

London, 3. julija. b. Britanska admiraliteta je sklenila, da umakne iz Sredozemskega morja vse tamkaj koncentrirano angleško brodovje. V Gibraltarju bosta ostali samo še dve križarki in šest

torpednih rušilev. V palestinskih vodah pa bo do nadaljnjega ostalo še nekaj enot. Del britanskega brodovja se vrača v Portsmouth, ladje, ki so bile prišlele iz Daljnega vzhoda, pa bodo najprej nekaj časa križarile, nato pa se bodo vrnile v svoja pomorska središča.

Nove odprave

Napulj, 3. julija. b. Včeraj je odplula v Vzhodno Afriko ladja »Picomonte« s kompletno pehotno polkovnijo. Ena ladja s 1800 delavci in vojniki pa je odplula v Vzhodno Afriko malo za njo. V napuljski luci so še štiri ladje, s katerimi bodo tudi prepeljali delavci in vojniki v Vzhodno Afriko. Trdi se, da bodo tu vojni transporti zamenjali vojake, ki se že več mesecev nahajajo v Afriki, kar pa obenem dokazuje, da Italijani ne smejo znižati svoje Armade v Abesiniji, čeprav se v uradnih krogih neprestano povdarja, da je Abesinija popolnoma pomirjena.

Samomor časnika

„da opozori svet na položaj Židov v Nemčiji ...“

Ženeva, 3. julija. b. Danes ob 11.30 se je v skupščini Zveze narodov dogodil tragičen incident, ki je povzročil veliko razburjenje in pa tudi zelo mnogo sočutja. Ravno ob času, ko so prevajali govor španskega delegata Barcie, je na tribuni, kjer se nahajajo funkcionarji in ki je tik ob predsedni loži, nekdo vzklil izredno glasno: »To je zadnje!« Takoj nato se je razlegel v dvorani revolverski strel in nekaj težkega je telebnilo na tla. Na tribuni se je zrušil močan možkar, ki ga je vsega zalila kri. Predsednik Zveze narodov van Zeeland je moral sejo takoj prekiniti. Samomorilec, ki je bil še živ, so takoj prenesli iz dvorane. Pozneje se je ugotovila tudi njegova identiteta. Piše se Stefan Lux in je fotoreporter »Prager Presse«. Zakaj je storil obupno dejanje, ni znano še nikomur. Pri samomoru pa so našli več pisem, izmed katerih je bilo eno naslovljeno tudi na generalnega tajnika Zveze narodov Avenola. Dalje je imel pri sebi pismo, naslovljeno na britanskega kralja, in več pisem, ki so bila namenjena raznim znanim političnim osebnostim. V tem pismu pravi nesrečnej, da hoče s svojo smrtjo opozoriti ves svet na težak položaj Židov v Nemčiji.

Pod Blumom

Pariz, 3. julija. AA. »Candide« poroča o organizaciji francoske »rdeče napadalne garde« in pravi, da vodita komunistično zvezo za samoobrambo oziroma njihovo vodstvo dva rezervna oficirja. V letu 1935 so komunistične celice povečale število svojih članov, ki znajo ravnati z orožjem, najmanj za 10%. Vsi pa so organizirani v tako zvanih »stotnjah«, katere vodi po en voditelj s štirimi namestniki. Vsaka stotnja ima svojo zalogo orožja. Letos so stotnije izvedle ob prekopu Marne in ob železniški liniji proti Corbelleu poskusno mobilizacijo. Mislijo, da bo članstvo napadalnih čet kmalu doseglo 20.000 mož, k naj podprejo tako zvana gibanja množice. Ta delavska milica imenuje sebe »rdečo napadalno gardo«. Za njeno oborožitev je določen poldrug milijon frankov, nove člane pa bodo vežbali bivši poloficerji.

Dunajska vremenska napoved: Menjajoča oblačnost, južno, nevihte.

Zagrebska vrem. napoved: Pretežno oblačno s slabim prehodnim deževjem, temperatura zmerna.

Ljubljanski občinski svet

Ljubljana, 3. julija.

Danes ob 5 je bila redna seja ljubljanskega občinskega sveta pod predsedstvom župana g. dr. Adlešiča in ob navzočnosti zastopnika banske uprave inspektorja dr. Guština.

Mestni župan se je najprej spomnil s toplimi daljšim govorom pokojnega bivšega podžupana ljubljanskega prof. Evgena Jarca, katerega zasluge za mestno občino in za naše mesto je očitno. V priznanju njegovih zaslug se je pogreb izvršil na mestne stroške. Dalje se je mestni župan spomnil tudi dveh umrlih meščanov Alojzija Lillega in Janka Češnika, dalje mestnega zdravnika dr. Fona J. in mestnega oficila Emila Medveda. Občinski svet je spomin umrlih primerno počastil ter jim vzdihnil: »Slava!«

Ovacije dr. Korošcu

Župan je dalje poročal, da je mestna občina čestitala našemu voditelju ministru dr. Antonu Korošču za tridesetletnico njegovega plodnega parlamentarnega delovanja. Minister dr. Korošec se je mestni občini zahvalil ter je župan prebral njegov odgovor. Ob tej priliki je občinski svet priredil dr. Korošču navdušene ovacije.

Župan je dalje sporočil, da je bila 1. junija objavljena zračna progna Celovec-Ljubljana-Sušak, ter je s tem dobilo naše mesto zvezo tako z morjem kakor tudi z mednarodnimi zračnimi progami. Ob tej priliki so si celovski, suški in ljubljanski župani izmenjali med seboj obiske.

Občinski svetnik dr. Milan Korun je odločil vodstvo nekaterih odborov, ki so se na novo konstituirali. Za načelnika finančnega odbora je bil izvoljen nato prof. Karel Dermastia, za načelnika upravnega odbora mestnega pogrebnega zavoda Stanko Sušnik, za podnačelnika tehničnega odbora pa Miroslav Zupan. Župan se je zahvalil dr. Korunu za njegovo dosedanje uspešno delo.

Poročilo finančnega odbora

je podal prof. Dermastia. Poročal je o računskem zaključku Mestne hranilnice in njenega Kreditnega društva za leto 1935. O obeh zaključkih ter o govoru predsednika hranilnice dr. Kamusiča poročamo v gospodarskem delu lista. Na predlog odbora sta bila oba zaključka soglasno sprejeta.

Vprašanje gostašine

Prof. Dermastia je nadalje poročal o vprašanju gostašine. Ministrstvo je namreč pri odobritvi proračuna črtalo nekatere virovne mestne občine, tako da je bilo ravnanje v mestnem proračunu podrt. Finančno ministrstvo pa je samo opozorilo mestno občino, da si mora poiskati nov vir dohodkov v gostašini na nove hiše. Lastniki novih hiš pa so ugovarjali, zlasti je interveniral za njim na zornik v p. g. Lužar. Pritožbe teh lastnikov so narasle na 700. Novi hišni posestniki se sklanjajo na tri razloge ter trdijo, da mestna občina sploh ni upravičena pobirati te davčine, ker gostašina ni bila pravnomočno sprejeta v občinskem svetu, dalje, ker je finančni minister odobril proračun, še preden je bil izdan finančni zakon, in ako tudi bi finančni zakon vseboval to pooblastilo, še vedno ne dovoljuje pobiranja gostašine na nove hiše. Prof. Dermastia je pobijal te ugovore in navajal, da so strokovnjaki mnenja, da bi ti ugovori ne obveljali pri pritožbi pred državnim svetom. Kljub temu pa je finančni odbor zaradi težkoč, ki bi zadele lastnike novih hiš, sklenil predlagati, naj se letos ta gostašina ne pobira. Mestna občina bo utrpela primanjkljaj din 900.000, ki naj se krijejo s stroгим naročilom vsem mestnim uradom, naj prihranijo 10% na materialnih izdatkih. Prišli pa so tudi lastniki starih hiš, ki so zahtevali, naj se jim zniža gostašina za 2%. Ako bi se to izvedlo, bi znašal izpad nadaljnjih 1.300.000 din, torej skupno 2.200.000 din. Poročevalec je pripomnil, da bi tudi sam rad videl tako znižanje (ker je lastnik stare hiše), toda mestni proračun tega izpada ne bi mogel prenesti in zato je treba to zahtevo starih hišnih posestnikov odbiti. Predlog odbora je bil soglasno sprejet.

Debata o kupčiji z Električno zadrugo

Velika obravnava se je pričela o poročilu glede prevzema omrežja Električne zadruge v Šiški po mestni občini v Ljubljani. O tej zadevi je današnje »Jutro« priobčilo nekaj napad na gospodarstvo mestne občine, ki je pa zelo neresen. Odgovor na napad pričujemo na tretji strani. Tudi današnja obravnava v mestnem občinskem svetu je pokazala, da ne gre pri tej kupčiji za nobeno nepoštenost, enostranost ali kakšno korupcijo, temveč za stvar, ki bo v prid tako Ljubljani kot kakor Šiškarjem. Stvarna izvajanja poročevalca Dermastie, univ. prof. dr. Kušjeja, dr. Ažmana in Babnika in tudi socialista Likarja, ki je sicer govoril proti sprejemu predloga, pa so pokazala, da mestna občina v resnici ni imela drugega izhoda in da je prav za prav gospodarstvo prejšnje občinske uprave krivo, da je morala mestna občina sedaj ugoditi drugače upravičenim zahtevam Šiškarjev.

Prof. Dermastia je poročal, da je bil predlog o prevzetju omrežja Električne zadruge v Šiški sprejet že 2. oktobra 1934. Nova občinska uprava je sklenila pogodbo, po kateri prevzame daljnovod 1. novembra letos. Za inventar v delavnici in za omrežje se določa kupnina 1.400.000 din, od tega pa uporabi prodajalec, to je zadruga, 1 milijon din za zavetišče, ki bo last Vincencijeve konference v Šiški. Člani zadruge so oni, ki uživajo po podpisani pogodbi članske pravice in ki imajo pravico deset let dobivati električni tok 1 din za kw-uro. Najemnikom članov zadruge pa je priznana pravica, da dobivajo tok po 2,50 din, dokler ostanjejo v sedanjem stanovanju, in sicer za dobo šestih let. Stevci, ki so last članov zadruge, se bodo smeli tudi v bodoče uporabljati, dokler odgovarjajo. Mestna občina bo v bodoče skrbela za cestno razsvetljavo v Šiški, stroške pogodbe nosi mestna občina, ki prevzame tudi po dosegljivih pogojih šest uslužbencev zadruge v svojo službo, po enem letu pa bodo pragmatično nastavljeni. Električna zadruga se odpove nadaljni prodaji toka.

Naprave zadruge so bile ocenjene na okoli 700.000 din, komercialna vrednost pa je večja ter postane z njo mestna občina monopolski prodajalec toka v Ljubljani, ker je brez konkurence. Vrednost odstopljenega omrežja torej odgovarja kupnini.

Prof. dr. Kušje je izjavil v začetku, da se omejuje samo na juridične opazke. Ta pogodba je zapostavljala občinski svet tako dolgo, dokler se niso odločili zastopniki Električne zadruge. Samo z juridičnega stališča in ne s politič. argumenti odobrava pogodbo, ker ve, da so zastopniki Električne zadruge lam popustili, kjer so bili nepopustljivi v začetku. Cena 1.400.000 din je od prvotne pogodbe višja za 50.000 Din. To je pa utemeljeno v novih investicijah zadruge. Cenina vrednost je

res nižja od kupnine, toda vpoštovati moramo ne samo materialno vrednost, temveč tudi komercialno. Kot jurist izjavlja, da ta kupnina popolnoma ustreza vrednosti, mestne občine pa prav nič ne liče, za kaj bo uporabila prodajalka kupnino in je je hvalevredno, ako jo bo uporabila za sirotišnico, saj bo s tem znatno razbremenila mestno občino. Tisti, ki prodaja, sme kupnino uporabiti, za kar jo hoče. Govornik protestira proti javnemu sumnjenju. Mestna občina ne more Električni zadrugi niti prepovedati niti ničesar zapovedati, kaj naj počne s kupnino. Ugodnosti, ki so določene za zadrugnike, so utemeljene že v tem, da je že prejšnji občinski odbor te pravice priznal, sedaj občinska uprava kot pogodbeni dedič ne more ne naprej ne nazaj. Prof. dr. Kušje izjavlja dobesedno: »Kot star jurist, kot pošten sodnik, kot sedanji profesor prava na univerzi moram reči, da, če se je že enkrat dosegel sporazum, naj se ne krši več. To je rezultanta, ki je tako formulirana, da predstavlja kompromis med dvema nasprotujočima si stališčema.« Podjetje je lepa stvar in mestna občina je dobila z njim veliko korist. Zadrugniki, to so hišni posestniki v Šiški, imajo polno pravico do že priznanih jim ugodnosti, in enako pravico najemniki. Pravico mestne občine smo zelo varovali. Novi naročniki elektrike bodo morali itak plačevati uro po 5 Din in ne bodo imeli nobenih privilegijev. Ni prav, če se v svetu bobna o nekakšnih nepravilnostih, zakar ni nobene podlage. S čisto vestjo smo se vsedli pošteno in pošteno pogodbeniki, ker smo pogodbo sestavili tako, da bo v prid mestni občini in konsumentom. Pogodbo smo odobrili po točnem premisleku.

Dr. Bohinjec je imel dolg govor proti sprejemu te pogodbe, ki je navajal pomisleke proti. Izjavil pa je, da nima prav nobenih pomislekov proti Vincencijevi konferenci, ker globoko spoštuje njeno delovanje.

Proti pogodbi je govoril tudi dr. Ravnihar, ki pa je tudi priznal, da mestna občina res nima ingerence na to, kako naj zadruga uporabi kupnino. Stališče dr. Ravniharja se je pridružil tudi dr. Korun, ki je v bistvu bil mnenja, da bi mestna občina lahko prisilila zadrugo z različnimi davčninami in drugimi obveznostmi, da bi ji omrežje samo padlo v roke.

Dr. Ažman pa je ugotovil, da bo mestna občina mnogo pridobila s to elektriko, saj je mestna občina dolžna oddajati elektriko po 90 par na uro toliko časa, dokler zadruga obstoja. Sedaj pa bo dobila še več. Navaden komercialni račun kaže to. Za mestne finance je ta pogodba ugodna. Velik del toka pa bo oddajala po 2,50 Din in tudi po 5 Din. Da bi pa mestna občina kot konkurentinja s svojo oblastjo pritiskala na zadrugo, to je nemoralno in tega ne bi smeli dopustiti na noben način. Mestna občina je z zadrugo sklepala pogodbo kakor z civilnopravno enako stranko. Na tako nemoralno zahtevo moramo pozabiti. Ne samo materialna, tudi komercialna vrednost opravičuje to pogodbo.

Likar ugotavlja, da je prvotna krivda bila v nesrečni kupčiji s Česnovno elektrarno, da pa se s to kupčijo zaključuje staro stremljenje mestne občine po prevzetju monopola na elektriko v Ljubljani. Zaradi raznih razlogov, kakor da je bila pogodba o končni obliki prepozno predložena, bo glasoval proti.

Babnik pa ugotavlja velike žrtve in napore ter obveznosti, ki so jih imeli člani zadruge za električno omrežje v Šiški, ter izjavlja, da Šiskarji ne bi nikoli svoje uspešajoče zadruge prepustili mestni občini, ako se ne bi bali, da bi kaj pozneje mestna občina nastopila proti zadrugi z nemoralnimi ukrepi. To je tudi razlog, da prepustijo Šiskarji svojo zadrugo Ljubljani.

Ugovore proti in argumente za je reasumiral prof. Dermastia, ki je temeljito zavrnil vse pomisleke. Predlog odbora o sklepu pogodbe je bil nato sprejet z vsemi proti 7 glasom (Likar, Kralj, dr. Ravnihar, P. Klinar, dr. Korun, dr. Bohinjec in Soss). Likarjev poseben predlog, naj se najemnikom stanovanj dopusti pravica, da se selijo ter da vseeno uživajo petletno olajšavo pri elektriki, je bil zavrnjen z vsemi proti 3 glasovom.

Zaradi dravelskega pokopališča se je občina Zg. Šiška zadržala pri Kmetijski posojilnici za znesek 345.000 Din. Pogodbo pa je podpisalo le sedem članov bivše občinske uprave, ki se pa niso brigali za kritje dolga, tako da je dolg narasel na 549.000 Din plus obresti, odkar je Zg. Šiška priključena Ljubljani. Dolg bi morali plačati sicer ti odborniki, toda ker je bila kupčija realna, predlaga, naj mestna občina prevzame plačilo obveze pogotovimi pogoji in v treh obrokih od leta 1937 dalje. Občinski svet je predlog sprejel.

Dalje je občinski svet odobril predlog odbora z dodatnim predlogom sv. Borštnerja, da mestna pristava odpise Maloželezniki družbi znesek 79.000 Din, in sicer zaenkrat 50.000 Din, za 15.000 Din pa si nabavi mestna pristava dva para konj, nadaljnjih znesek 19.000 Din bo občina odpisala v prihodnjem proračunskem letu.

Sprejeti so bili dalje nekateri drugi predlogi referenta. Prične se z regulacijo lirske ceste, za kar je potreben do konca leta znesek 45.000 din, v nadaljnjih letih pa znesek 122.000 din in 61.000 din, za kar se bo najelo posojilo po 8%. Predlog je zagovarjal tudi Musar, nakar je bil soglasno sprejet. Občinski svet je dalje odobril plačilo nekakega manjšega kompleksa sveta ter sklenil nakup sveta za postavitev mitnic na Šmartinski cesti in pri tovarni »Stor«. Odklonil je dve prošnji za odpis plačila za dovoz hišnih smeti ter principijelno sklenil, da takih prošnji ne bo več upošteval. Enako je sprejel načelen sklep, da je oproščena prirastkarine samo Zadruga državnih uslužbencev, kadar prodaj svojim članom nepremičnine, ne pa člani, kadar prodajajo dalje, in tudi ne člani, kadar kupujejo od zadruge.

Poročilo gradbenega odbora

je podal dr. Stele, ki je poročal o raznih parcelacijah. Predlogi odbora so bili vsi sprejeti. Sprejet je bil tudi predlog o spremembi regulacije na Šmartinski cesti, kjer bo zrasel nov blok hiš.

Poročilo tehničnega odbora

je podal inž. Horvat. Na njegov predlog je občinski svet soglasno sprejel, da se predlog odbora za postavitev spomenika kralja Aleksandra, naj mestna občina prizna njegov idejni načrt za postavitev spomenika, odobri. Ta predlog so odobrili kulturni, gradbeni in tehnični odbor občinskega sveta. Banovina je nakazala drugo tranšo v znesku 40.000 din za pobijanje brezposelnosti. S tem zneskom bo mestna občina plačala mezdo za delavce, ki bodo gradili kanal pri novi gimnaziji in pa popravili pot na Zg. Rožnik. Kozamernik je predlagal, naj se tretja tranša te polpore porabi za regulacijo Gradašice od Vojnoviča do Viča, dr. Stele pa je pripomnil, da obstoja še en fond terenске sekcije, v ostalem pa se strinja z predlogom Kozamernika. Soglasno sprejeto.

Sedanji mestni parni valjar je odslužil ter bo treba kupiti novega. Najnižji ponudnik je bila tvrdka »Škoda« iz Plznja, ki ga je ponudila za

190.000 din. Valjar bo mestna občina plačala v dveh letnih obrokih. Soglasno sprejeto.

Poročilo obrtno-industrijskega odbora

je podal Martinčič. Na njegov predlog občinski svet odobri Marku Samaluku prenos gostilne iz Trnovskega pristana na Poljansko cesto. Odobri se buffet Franciški Kajfeževi. Odkloni se Francu Oevirku prodaja klobas z vozički. Odobri se gostilniška koncesija Vlado Kozaku, Jakobu Sedeju in koncesija za ljudsko kuhinjo Barbari Doležal na Kongresnem trgu. Odkloni se gostilniška koncesija Antoniji Perko in Vlado Nazorju.

Poročilo zdravstvenega odbora

je podal dr. Debevec, ki je poročal o pravilniku o vzdrževanju higijene na ulicah. Predlog odbora je bil soglasno sprejet.

Razni predlogi

V imenu finančnega odbora je nadalje predlagal predsednik g. Dermastia, da se iz proračunske rezerve porabi 50.000 din kot kredit za pisarniške potrebščine, 50.000 din pa za plačilo starih računov za pisarniške potrebščine, skupno torej sto tisoč dinarjev. Sprejeto.

Sprejet je bil tudi predlog finančnega odbora, da se določi kredit 25.000 din za ojačenje sredstev part. 8-18 mestnega zaklada (ekspenzar pravnim zastopnikom in odškodninski zahtevki).

Sledilo je obsežno poročilo o prizivih zoper občinsko davščino na vozila, prošnjah za znižanje in odpis prirastkarine, najemnin itd.

Ker je na svoji zadnji seji dne 1. julija sprejel finančni odbor še nekatere slične sklepe, so bili tudi ti odobreni po mestnem svetu.

V imenu trošarinskega odbora je predlagal g. Dermastia sprejetje pravilnika o poslovanju trošarinskega odbora. Na predlog g. Kralja in dr. Koruna je bila povečana kompetenca trošarinskemu odboru, da bo tudi reševal o pritožbah proti odmeri trošarine. Nadalje je bil sprejet pravilnik o nošnji in rabi orožja za uslužbence trošarinskega urada, ker bodo morali organi na gotovih mitnicah dobiti orožje.

Na pritožbe tvrdke Hrovat in Co. zoper plačilni nalog uvoznice za bivo občino Meste, pa mora tvrdka plačati uvoznico v znesku 32000 din.

V imenu personalno pravnega odbora je poročal g. Novak o prošnjah za zagotovilo sprejema v domovinsko zvezo. Na njegov predlog je bil sprejet predlagan način objav mestne uprave (na občinski deski, glavnih občinskih hišah in v Službenem listu).

Za zastopnika mestne občine v Zvezi za tujski promet je bil soglasno delegiran dr. France Stele. V razsodišče bolniške blaginje mestnih uslužbencev so bili imenovani kot zastopniki mestnega sveta gg. dr. Korun, Smersu, Baš in Mašič. Nazivi: direktorji in kuratorji so bili izpremenjeni v upravni odbor. Končno so bili določeni šolski okoliški narodnih šol v Ljubljani.

O zidavi mrliške veže

kot je to popravil g. sv. Wester, je poročal predsednik upravnega odbora mestnega pogrebnega zavoda g. Stanko Sušnik. Poudaril je nujnost rešitve tega vprašanja, povedal pa je tudi, zakaj mrliška veža še ne stoji. Vprašanje ni bilo dovolj preučevano, ni pripravljeno, čeprav so štiri komisije na potovanjih v ta namen pripravile 36.800 din. Razpisana je bila iz volilnih razlogov tudi že licitacija, toda brez — denarja!

Licitacije so morale biti preklicane. Na podlagi tega poročila je bila sprejeta resolucija, ki ugotavlja, da vprašanje mrliške veže ni bilo v nobenem oziru dovolj preučevano in pripravljeno. Zato naroča občinski svet upravnemu odboru mestnega pogrebne zavoda, da čimprej izvrši vsa potrebna pripravljajna dela. Marsikaj bo treba še izvesti, ker razven neporabnih načrtov sploh ni bilo nič storjenega, čeprav je bilo že pred 7 leti javljeno, da so vse predpriprave končane.

Sprejet je bil na predlog g. Novaka pravilnik o poslovanju kontrolnega odbora.

Nato je prevzel predsedstvo zopet g. dr. Adlešič, ki je predčital tri samostojne predloge gosp. Martinčiča (za popravilo ograje ob dramskem gledališču, za napeljava telefona na Mirje in ureditev prometa ob ulici Marijinega trga na šentpetrski nasip) in jih odkazal pristojnemu odboru.

Sv. dr. Likar in Kralj sta stavila nujno interpelacijo o najemninah v mestnih hišah. Zahtevata razveljavljanje vseh odlokov o regulaciji najemnin, da se sestavi pregled o finančnem stanju mestnih hiš in da se ugotovi, koliko so doslej najemniki prispevali ka stroškom uprave in vzdrževanju mestnih hiš. Odgovoril jima je g. dr. Adlešič, izvajajoč, da odločevanje o najemninah po zakonu ne spada v kompetenco mestnega sveta, ampak v redno mestno upravo. Kompetenten je še odbor za upravo mestnih hiš. Kar se sedaj dela, so predlogi, ne odloki in se bodo ugovori reševali sporazumno s prizadelemi strankami, kar bo za obe strani najboljše rešitev. Postopek je v teku, gradivo se šele pripravlja, zato nujnost predloga lahko odpade.

Načelnik stanovanjskega odbora g. mestni svetnik Stojce v debati poudarja, da tu sploh ne gre za povišanje najemnin, ampak samo za regulacijo najemnin. Pri glasovanju je mestni svet nujnost predloga odbil, predlog sam pa se je odkazal stanovanjskemu odboru.

Nato je g. mestni župan prečital še nekatere predloge, ki se tičejo prometa, olepšav in regulacije; predlogi so bili odkazani tozadevnim oddelkom.

S tem je bil dnevni red javne seje izčrpan in g. mestni župan jo je zaključil, nakar se je začel tajni del seje.

Tajna seja

Na tajni seji je občinski svet razpravljal o personalnih vprašanjih.

V višjo skupino so napredovali: dr. Ivan Letnar, dr. Anton Kodre, dr. Brilej, ing. arh. Vladimir Musič, vet. av. Vekoslav Rigler, Stanislav Gasperšič, Viktor Gabnik, Heribert Svetel, ing. Ferdo Klopčar, Rudolf Rusjan, Josip Langus, Maksimilijan Musič, Slava Pirc, Nedeljko Buljevič, Janez Furlan, Ludvik Skof, Fran Dolinar, Josip Možina, Ivan Masle, Vinko Zorič, Olga Topolovec, Mara Povalej, Milan Antosiewicz, Ivan Keber, Alojzij Minič, Jožan Gasperšič, Lovro Kobler, dalje dohodarstveni preglednik Ludvik Kratochvil, Lovro Kroflič, Anton Kveder, Ludvik Virant in Srečko Petelin.

Nastavljeni so bili naslednji šolski služitelji: Martin Cerar, Rafael Treven, Franc Gros, Valentin Pirnat in Ernest Naglas.

Raznim uslužbencem so bili odobreni bolezenski dopusti.

Upokojena sta Viktor Cihua, ravnatelj socialnega urada, in Ivan Zirkelbach, mestni pisarniški nadoficijal.

Sprejet je bil v službo pravnik finančne stroko dr. Franjo Hauc, dipl. iur.

Od nastavljenec, ki so bili odpušteni iz bednostnega fonda, so sprejeti: začelna sestra Bogomira Vidmar za dnevničarko, Ljudmila Stresen za dnevničarko, Erna Podbregar za dnevničarko, Milan Vrhovec za dnevničarja.

Šolski referat prevzame dipl. iur. Peter Mrak, ki bo nastavljen.

Za dohodarstvene paznike so sprejeti: Karel Zadnik, Maks Tišar, Viljem Vrhovec, Ivan Prešeren in Ivan Kranjc.

Dalje je občinski svet priznal nekatere pokojnine in posmrtni četrti vdovam in sirotam umrlih mestnih nastavljenec.

Prevedeni so bili uslužbenci bivših okoliških občin, ki so nastavljeni pragmatično, in sicer z Viča: dr. Pavel Kane, Ivanka Oblak, Rudolf Marinič, Janez Gorišek in Jernej Keber; iz Zgornje Šiške: Alfonz Schweiger, Leopoldina Prestor, Franc Hafner in Ivan Tavčelj; iz Most: Avgust Zupančič, Janez Špelko in Viktor Jenko. Mestna občina pa bo zahtevala vrnitev plačanih zneskov pri Pokojniškem zavodu za te prevedene uslužbence. Ti dvignjeni zneski bodo naloženi v mestnem pokojniškem fondu.

Občinski svet je uredil plače cestarjem in poljskim čuvajem vseh priključenih okoliških občin, tako da bodo prejeli vsi enake in iste prejemke, kakor uslužbenci oziroma čistilke mestnega magistrata.

Mestni občinski svet je sklenil dalje, da ukine vse predjume mestnim uslužbencem, pač pa bodo mogli uslužbenec dobiti posojilo pri Mestni hranilnici proti poročilu dveh uslužbencev mestne občine in proti 8% obrestim.

Za pogodbenega poljskega čuvara za Meste je nastavljen Jože Kregar.

Za tiskovnega referenta pri mestnem magistratu je sprejet dipl. iur. Alojzij Ilija.

Seja vlade

Belgrad, 3. julija m. Nocoj od 19 do 22 je bila pod predsedstvom ministrskega predsednika dr. Milana Stojadinovića seja ministrskega sveta, na kateri je bilo poleg drugih resornih zadev sklenjeno naslednje:

1. Da se intervencija glede odkupa pšenice preko Prizada in da se v tem cilju stavi trgovinskemu ministru na razpolago kredit 250 milijonov dinarjev.

2. Sprejeta je bila uredba, ki jo je predložil prometni minister in s katero se ureja vozne olajšave na državnih železnikih in ladjah.

3. Odobrena je bila licitacija za zgraditev savskega pristanišča pri Belgradu v iznosu 36 milijonov dinarjev.

4. Sprejet je bil predlog ministra za gozdove in rudnike, da se v Tuzli organizira nova gozdna direkcija na podlagi uredbe o organizaciji ministrstva za gozdove in rudnike.

5. Odobreni so bili krediti za izvajanje javnih del, in to po banovinah: za sasko 4 milijone Din, za zelsko 5 milijonov Din, za drinsko 5 milijonov, za vrbaško pa 2,5 milijona Din.

6. Odobrena je bila licitacija za zgraditev obrežne ceste na Hvaru v iznosu 280.000 Din in za tlakovanje ceste v Metkoviću 156.000 Din.

7. Odobrena je licitacija za zadnja dela pri graditvi ceste Sarajevo-Ilidža za 2.153.000 Din ter licitacija za zgraditev mostu na Kanatu-kralja Aleksandra pri Novem Sadu za 2.500.000 Din.

8. Odobrena je licitacija za zgraditev nove pošte v Splitu za 2.928.000 Din in predlog poštnega ministra za odkup zgradbe za pošto v Dubrovniku in za izvršitev potrebnih adaptacij.

Shodi ministra dr. Kreka

Belgrad, 3. julija. m. Z nocošnjim brzovlakom je odpotoval v Slovenijo minister dr. Miha Krek, ki bo v nedeljo govoril na shodih v Murski Soboti in Dolnji Lendavi.

Kredit za kmetijstvo v Sloveniji

Belgrad, 3. julija. m. Kakor je »Slovenec« že poročal, je kmetijski minister dr. Svetozar Stanković odredil kredit iz proračunskih sredstev kmetijskega ministrstva v iznosu 320.000 Din banskim upravim v Ljubljani za zgraditev kmetijske ogledne in kontrolne postaje v Ljubljani. Za nakazilo omenjenega zneska je bil potreben še pristanek finančnega ministra. Finančni minister dr. Dušan Letic je danes obvestil obo slovenska ministra, ki sta akcijo za zgraditev kmetijske ogledne in kontrolne postaje podpirala, da je včeraj podpisal odlok, s katerim daje pristanek kmetijskemu ministru, da izplača znesek 320.000 Din banski upravi v Ljubljani za zgraditev poslopja za omenjene ustanove. Na ta način je sedaj vse pripravljeno, da se bo z deli, pri katerih bo zopet dobilo zaslužek precej delavcev, v kratkem začelo.

Konferenca zadrugnikov

Belgrad, 3. julija. m. V kmetijskem ministstvu je bila danes konferenca predstavnikov jugoslovenskega zadrugništva in kmetijskega ministrstva za izboljšanje razmer v zadrugništvu. Konferenco je otvoril pomočnik kmetijskega ministra g. Novaković s krajšim pozdravnim nagovorom, za njim je pa govoril načelnik kmetijskega ministrstva g. Bora Milutinović. Na konferenci so bili zastopniki skoro vseh Zadrugnih zvez in so domalega vsi posegli v debato. Ugotovili so, da sedanjeva težkemu etanju v zadrugništvu niso krive metode zadrugniškega dela in poslovanja, temveč splošne težke gospodarske razmere. Dalje se je ugotovilo, da se zadrugništvu še vedno ni posvetila taka pažnja, ki bi se mu po njegovi važnosti morala. Na konferenci se je mnogo razpravljalo tudi o vprašanju razložitve kmetov. Izražena je bila potreba, da bi ta razložitve zajela tudi dolžnike zadrugnike. Da bi se pa doseglo praktično zboljšanje cen kmetijskim pridelkom, so udeleženci konference poudarjali za potrebno, da se zadrugniški organizacijam otvori kredit, ki ga danes še ne uživajo. Za razvoj nadaljnjega dela v zadrugništvu so nujno potrebne podpore. V tem smislu bodo postavljene tudi resolucije.

Kongres gledaliških igralcev

Belgrad, 3. jul. m. Dopoldne je bila v prostori Obrtnega doma nadaljna seja kongresa Zdruga gledaliških igralcev. Na seji je bilo podano splošno poročilo o poslovanju osrednje uprave. Dopoldne sta na zasedali dve komisiji, anketa in denarna. Jutri dopoldne bo zaključni sestanek delegatov posameznih odborov, na katerih bodo sprejeta poročila. Od Slovencev prisostvujejo kongresu predsednik sekcije g. Drenovec, tajnik Jernej Erman, blaginjak Mencin in odborniki Jan, ki so polpoldne bili sprejeti pri ministru dr. Kreku, kateremu so se zahvalili za posredovanje, da se zopet podpisujejo stare pogodbe lanskega leta, ki jih je prosvetni minister tedaj odobril.